PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 16 kwietnia 2025 r.

DIH-2.707.2.2025.CS

DECYZJA DIH-2 NR 8.2025

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa", art. 24 ust. 1a, 4a i 5, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209, poz. 1946, poz. 1940 oraz z 2025 r. poz. 303) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw", art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej", Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 5 marca 2025 r. złożonego przez PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWO – USŁUGOWE „ART-ZBYT" SPÓŁKA JAWNA ANDRZEJ WOJTYCZKA, BOGDAN MICHALAK z siedzibą w Miliczu (dalej: „przedsiębiorca", „strona" lub „spółka"), od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 24 lutego 2025 r. (KBP.8361.259.2024.AK, KBP.8361.282.2024.AK) nakładającej na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 4850,00 zł brutto (słownie: cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych 00/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych paliwa stałego ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") i kosztów poboru próbek, niespełniającego wymagań określonych w Tabeli nr 4 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2856) oraz Tabeli nr 5 obowiązującego od dnia 8 listopada 2024 r. rozporządzenia Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618), **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 17 marca 2025 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Dolnośląski WIIH") przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

5 listopada 2024 r. inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego WIIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr U/259/KBP/2024 przeprowadzili kontrolę, w składzie opału należącym do przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę jakości paliw stałych. Czynności przeprowadzono w obecności jednego ze wspólników spółki. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus").

W toku kontroli 5 listopada 2024 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr U/259/KBP/2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o., w obecności inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") składowanej w formie pryzmy o masie 20 ton, pobrali 32 próbki pierwotne, z których wyodrębniono próbkę przeznaczoną do badań nr 0809/24/6249 o masie 38,20 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 7980/24/6249 o masie 38,15 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr KBP.8361.259.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr 000125. Próbki pobierano w obecności kierownika składu opału. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200002746/708-001. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego FA/201/2024/10/06, wystawionego przez stronę dla węgla ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

Strona w treści protokołu kontroli została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystała.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002746/708-001 z 19 listopada 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w obowiązującym w dniu kontroli § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych", wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 5 listopada 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0809/24/6249, nie spełniał wymagań określonych

w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 50 RI, przy wymaganiach jakościowych maks. 25 RI, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości FA/201/2024/10/06, ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 50 RI, przy wymaganiach jakościowych 0,00 – 25,00 RI. Jednocześnie Prezes Urzędu zauważa, że obecnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618).

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0809/24/6249 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych FA/201/2024/10/06, badanie próbki kontrolnej nr 7980/24/6249 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7980/24/6249 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002746/708-001/K z 19 listopada 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus”), nr próbki kontrolnej paliwa stałego 7980/24/6249, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 46 RI, przy wymaganiach jakościowych maks. 25 RI, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości FA/201/2024/10/06, ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 46 RI, przy wymaganiach jakościowych 0,00 – 25,00 RI.

W toku kontroli 26 listopada 2024 r., inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego WIIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia nr U/282/KBP/2024 poinformowali stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus”) tj. próbki nr 0809/24/6249 i próbki kontrolnej nr 7980/24/6249 oraz przekazali protokoły z badań nr 20/200002746/708-001 z 19 listopada 2024 r. i nr 20/200002746/708-001/K z 19 listopada 2024 r. Tego samego dnia jeden ze wspólników spółki został przesłuchany w charakterze świadka i zeznał, że w dniu kontroli, tj. 5 listopada 2024 r. pracownicy „przeważali” węgiel i w miejsce groszku plus przesypano groszek. Pracownicy nie zdążyli zmienić oznaczeń boksów, a przesłuchiwany wspólnik spółki nie mając o tym wiedzy wskazał podczas kontroli groszek, zamiast wytypowanego do badań groszku plus.

Pismem z 21 stycznia 2025 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu przez Dolnośląskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej

paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania na podstawie art. 24 ust. 1a, 4a i 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W piśmie tym strona została pouczona o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją z 24 lutego 2025 r. (KBP.8361.259.2024.AK, KBP.8361.282.2024.AK), Dolnośląski WIIH nałożył na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty 4850,00 zł brutto (słownie: cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych 00/100) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych paliwa stałego ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") i kosztów poboru próbek, niespełniającego wymagań określonych w Tabeli nr 4 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2856) oraz Tabeli nr 5 obowiązującego od dnia 8 listopada 2024 r. rozporządzenia Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618).

Pismem z 5 marca 2025 r. przedsiębiorca złożył odwołanie, od decyzji z 24 lutego 2025 r. (KBP.8361.259.2024.AK, KBP.8361.282.2024.AK), wnosząc o jej uchylenie w całości i umorzenie postępowania. W uzasadnieniu odwołania strona stwierdziła, że organ pobrał próbkę nie tego sortymentu, który został wytypowany do czynności kontrolnych. W czasie czynności kontrolnych, w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy trwała bowiem inwentaryzacja, która spowodowała, że sortyment wytypowany do kontroli został przesunięty w inne miejsce, a na jego docelowym miejscu znajdował się sortyment o gorszych parametrach jakościowych, z którego finalnie pobrano próbki. Strona stwierdziła także, że skład węgla w momencie kontroli był zamknięty dla klientów, a sprzedaż węgla wznowiono dopiero 8 listopada 2024 r., kiedy to sortyment groszek plus został przekwalifikowany na groszek.

Pismem z 19 marca 2025 r. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Pismo doręczono przedsiębiorcy 24 marca 2025 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa i nie wypowiedziała się w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie, paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzone do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Zgodnie z art. 3a ust. 2 minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości".

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca zobowiązany jest wskazać w świadectwie jakości wartości parametrów jakościowych paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione.

Zgodnie ze wzorem świadectwa jakości opublikowanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2843), dalej zwanego: „rozporządzeniem w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych" wartości parametrów jakościowych wskazanych przez przedsiębiorcę wskazuje się poprzez przedstawienie granicznych wartości parametrów dla paliwa stałego z uwzględnieniem dopuszczalnych poziomów odchyleń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Biorąc powyższe pod uwagę, wypada podkreślić, iż badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002746/708-001 z 19 listopada 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w obowiązującym w dniu pobrania próbek § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych", wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 5 listopada 2024 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0809/24/6249, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 50 RI, przy wymaganiach jakościowych maks. 25 RI, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości FA/201/2024/10/06, ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 50 RI, przy wymaganiach jakościowych 0,00 – 25,00 RI.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0809/24/6249 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a także w wystawionym przez stronę w świadectwie jakości paliw stałych FA/201/2024/10/06, badanie próbki kontrolnej nr 7980/24/6249 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 7980/24/6249 wykonane przez SGS Polska Sp. z o. o., udokumentowane protokołem z badań nr 20/200002746/708-001/K z 19 listopada 2024 r. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych wykazało, że węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), nr próbki kontrolnej paliwa stałego 7980/24/6249, nie spełniał wymagań określonych w ww. rozporządzeniu ze względu na zawyżoną zdolność

spiekania, która wynosiła 46 RI, przy wymaganiach jakościowych maks. 25 RI, jak również nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych przez stronę w treści świadectwa jakości FA/201/2024/10/06, ze względu na zawyżoną zdolność spiekania, która wynosiła 46 RI, przy wymaganiach jakościowych 0,00 – 25,00 RI.

Regulacja zawarta w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazuje, że jeżeli badania laboratoryjne wykażą, iż paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe zawarte w rozporządzeniu lub wartości jego parametrów są zgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty tych badań ponosi Prezes Urzędu jako Zarządzający, który zawiera umowy z akredytowanymi laboratoriami. Jeśli natomiast paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu lub jego parametry są niezgodne ze wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez stronę, koszty badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. W zależności zatem od wyników badań, ich koszty są ponoszone przez Prezesa Urzędu lub przez stronę postępowania.

Art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stanowi, że jedyną przesłanką nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania jest wykazanie przez przeprowadzone badania, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości. W niniejszej sprawie faktyczne wartości parametrów jakościowych badanego paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") nie były zgodne zarówno z wartościami wskazanymi w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, jak i z wartościami parametrów jakościowych wskazanymi w wystawionym przez stronę świadectwie jakości w zakresie parametru zdolność spiekania.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi zarówno w rozporządzeniu, jak i w wystawionym przez stronę świadectwie jakości FA/201/2024/10/06 r.

Dolnośląski WIIH prawidłowo ustalił wysokość należności pieniężnej na podstawie faktury nr 10518759 wystawionej 5 grudnia 2024 r. przez SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, za badania i pobranie próbek paliw stałych oraz załącznika nr 1 do faktury nr 10518759 poz. nr 1 - próbka nr 0809/24/6249 - w wysokości 729,00 zł (uwzględniającej VAT) i poz. nr 2 - próbka kontrolna

7980/24/6249 - w wysokości 146,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz załącznika nr 3 do faktury nr 10518759, poz. nr 1 - pobranie próbek - w wysokości 3975,00 zł (uwzględniającej VAT).
Zatem zgodnie z przesłanką zawartą w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Dolnośląski WIIH prawidłowo nałożył na stronę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.
Odnosząc się do - zawartych w odwołaniu i protokole przesłuchania - twierdzeń strony, iż inwentaryzacja spowodowała, że sortyment wytypowany do kontroli został przesunięty w inne miejsce, a na jego docelowym miejscu znajdował się sortyment o gorszych parametrach jakościowych, z którego finalnie pobrano próbki, zaś sam skład opału był zamknięty dla klientów, Prezes Urzędu wyjaśnia, co następuje.
Na wstępie wypada podkreślić, że zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 , spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy - wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2.
Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z 5 listopada 2024 r. nr KBP.8361.259.2024. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 5 listopada 2024 r. jednoznacznie wynika, że tego dnia węgiel kamienny ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") był wprowadzany do obrotu i oferowany konsumentom do sprzedaży i wskazana była również jego cena za tonę. W konsekwencji wprowadzany do obrotu węgiel powinien spełniać wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych oraz w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości. Ponadto należy zauważyć, że z treści omawianego protokołu kontroli wynika, iż kontrola ta odbyła się w obecności jednego ze wspólników spółki, który nie tylko nie kwestionował faktu wprowadzania do obrotu ww. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus") i nie wskazywał, że skład opału jest zamknięty dla klientów, gdyż trwa inwentaryzacja, ale także przekazał kontrolującym inspektorom świadectwo jakości paliwa stałego FA/201/2024/10/06, dla węgla ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), które

sam wystawił. W tym miejscu wypada podkreślić, iż inspektorzy nie posiadają żadnych uprawnień do samodzielnego pozyskania określonych dokumentów np. w toku przeszukania siedziby przedsiębiorcy. Przeprowadzając kontrolę mogą jedynie żądać wydania dokumentów, zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli. W tym konkretnym przypadku zażądali wydania świadectwa jakości dla partii węgla kamiennego ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), które było wprowadzane do obrotu oraz wytypowane do kontroli. W odpowiedzi na takie żądanie przedsiębiorca przekazał wystawione przez siebie świadectwo jakości FA/201/2024/10/06, co odnotowano w protokole kontroli z 5 listopada 2024 r. nr KBP.8361.259.2024.

W omawianym protokole kontroli przedsiębiorcę pouczono także o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Strona jednakże z możliwości tej nie skorzystała, zaś kwestionowanie ustaleń kontroli nastąpiło dopiero po zapoznaniu Jej z negatywnymi wynikami badań, w toku kontroli 26 listopada 2024 r.

Niezależnie od powyższego nie sposób pominąć faktu, iż w protokole kontroli z 5 listopada 2024 r. nr KBP.8361.259.2024 odnotowano, że pobór próbek odbywał się w obecności kierownika składu opału, który również nie informował kontrolujących o zamknięciu składu opału, inwentaryzacji, czy też przesunięciu wytypowanego do kontroli sortymentu w inne miejsce.

Podsumowując powyższe, twierdzenie strony, iż inwentaryzacja spowodowała, że sortyment wytypowany do kontroli został przesunięty w inne miejsce, a na jego docelowym miejscu znajdował się sortyment o gorszych parametrach jakościowych, z którego finalnie pobrano próbki, zaś sam skład opału był zamknięty dla klientów, nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Odnosząc się do stanowiska strony zawartego w odwołaniu i protokole przesłuchania, dotyczącego wejścia w życie w dniu 8 listopada 2024 r. rozporządzenia Ministra Przemysłu oraz Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 4 listopada 2024 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1618) oraz „przekwalifikowania groszku plus na groszek" i spełniania wymagań jakościowych, określonych w tym rozporządzeniu w zakresie zdolności spiekania dla sortymentu groszek, Prezes Urzędu zauważa, iż kontrola, a tym samym pobór próbek do badań, miały miejsce w dniu 5 listopada 2024 r. W tej dacie obowiązywało rozporządzenie rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2856), co w konsekwencji doprowadziło do tego, że ocena spełnienia wymagań jakościowych dokonywana była w oparciu o przepisy ww. rozporządzenia, nie zaś rozporządzenia, które weszło w życie 8 listopada 2024 r. Fakt ten odnotowano zresztą w protokołach z badań nr

20/200002746/708-001 z 19 listopada 2024 r. i nr 20/200002746/708-001/K z 19 listopada 2024 r. Nie jest możliwym, aby dane paliwo stałe, wprowadzane do obrotu 5 listopada 2024 r. i tego dnia pobrane, było badane w oparciu o przepisy rozporządzenia, które weszło w życie 8 listopada 2024 r.

Konkludując, należy podkreślić, iż z protokołu kontroli nr KBP.8361.259.2024 w sposób niebudzący wątpliwości wynika, że strona wprowadzała do obrotu węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek (nazwa handlowa „groszek plus"), dla którego wystawiła świadectwo jakości FA/201/2024/10/06. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W tym miejscu należy wskazać, że ustawodawca w treści przepisu art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw użył sformułowania „jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych (…), wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań. W związku z powyższym stwierdzając na podstawie art. 24 ust. 1a ww. ustawy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej działa w ramach decyzji związanej bowiem ustawodawca użył sformułowania „nakłada na kontrolowanego obowiązek" nie zaś „może nałożyć na kontrolowanego obowiązek". Jedyną przesłanką, której zaistnienie obliguje organ do nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 24 ust. 1a jest stwierdzenie faktu niezgodności wartości parametrów jakościowych badanego paliwa z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw lub wartościami wskazanymi w świadectwie jakości paliw dla danego paliwa stałego. W świetle powyższego, WIIH nie jest władny odstąpić lub zaniechać nałożenia na stronę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania. Organ zaznacza, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność wartości parametrów jakościowych z deklaracją zawartą w świadectwie jakości oraz w rozporządzeniu i zgodnie z wskazanymi powyżej przepisami ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i jest zobowiązany do nałożenia na stronę obowiązku zwrotu kosztów pobrania i badania próbek paliw a stałego. Zatem istnieje zgodny z art. 24 ust. 1a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedmiot postępowania w sprawie nałożenia na Stronę w drodze decyzji obowiązku uiszczenia kwoty

stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań, próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Dolnośląskiego WIIH z 24 lutego 2025 r. (KBP.8361.259.2024.AK, KBP.8361.282.2024.AK).

W związku z powyższym, kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
   2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
   3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
   4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz

ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. Niniejsze pismo nie podlega doręczeniu w trybie art. 4 i 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1045), w związku z art. 147 ust. 5 tej ustawy.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. [XXX]
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.